

מת (עכו) 58135-02-25 - מדינת ישראל- שלוחת עכו נ' עיסאם ארסלאן (עצור/אסיר בפיקוח)

מ"ת (עכו) 58135-02-25 - מדינת ישראל- שלוחת עכו נ' עיסאם ארסלאן שלום עכו
מ"ת (עכו) 58135-02-25
מדינת ישראל- שלוחת עכו

נגד

עיסאם ארסלאן (עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום בעכו

[23.03.2025]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית בו נתון המשיב, בהתאם לאמור בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

הרקע העובדתי וטענות הצדדים

1. ביום 23.2.25 הוגש נגד המשיב כתב אישום בגין העסקה והלנה של שני תושבים זרים למשך יומיים ויותר, עבירות לפי סעיפים 3ב21(א) + 1) + 2ב12(א) + 3ב12(א) + 2) + 2ב12(א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: החוק).
2. על פי עובדות כתב האישום המקורי, הואשם המשיב כי העסיק והלין בעסקו, מאפיה בכפר יאסיף, 5 שוהים בלתי חוקיים לתקופות שונות.
3. ביום 27.2.25 לאחר דיון לגופו של עניין, קבעתי כי אבחן אפשרות כי המשיב יעצר בפיקוח אלקטרוני.
4. ביום 3.3.25 לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים, הוריתי כי המשיב יעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בביתו בנצרת, בפיקוח אשתו וביתו. במסגרת ההחלטה ציינתי בסעיף יב להחלטה כי "בשלב הזה איני מתירה למשיב לצאת מהבית לשם התאוורות, אשקול התרת הדבר בחלוף 45 ימים וככל שהמשיב יקפיד לשמור על התנאים שנקבעו בהחלטה זו".
5. ביום 11.3.25 הודה המשיב, במסגרת התיק העיקרי, בכתב אישום מתוקן והוא נשלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן. במסגרת אותו דיון ביקש ב"כ המשיב על אתר לפתוח "חלון" במעצרו של המשיב על מנת לאפשר לו לעבוד בעסק. ביהמ"ש (כב' השופט חאמד) נעתר לבקשה באופן חלקי לאור לקיחת האחריות והתיקון שנערך בכתב האישום והורה על פתיחת חלון יומי בין השעות 6.00 - 9.00.
6. כעת המשיב מבקש לעיין מחדש בתנאי המעצר. המשיב מבקש לפתוח חלון בשעות 9.00-17.00 וזאת לצורך ניהול עסקו. לדבריו, מעצרו וסגירת סניף המאפיה בכפר יאסיף גרמו לו נזקים כבדים ויש צורך בנוכחותו בעסק על מנת לתפעל אותו באופן שוטף.
7. לטענת ב"כ המשיב, ההודאה בכתב האישום ופתיחת החלון היומי מהווים נסיבה חדשה אשר מצריכה עיון מחדש בתנאי המעצר. לדבריו, מאז ניתנה החלטתו של כב' השופט חאמד ביום 11.3.25 לא נרשמו לחובתו הפרות.
8. המבקשת מתנגדת לבקשה. לטענתה, פתיחת חלונות צריכה להיעשות בצורה מדורגת וכלל אינה מתאימה למעצר באיזוק אלקטרוני. לטענתה, אישור יציאה לעבודה במסגרת איזוק אלקטרוני יעשה רק במקרים חריגים.
9. עוד עומדת המבקשת על כך כי חלפו רק 8 ימים ממתן ההחלטה על פתיחת החלון ואין בה כדי להוות שינוי נסיבות. דיון
10. בהתאם לאמור בס' 52 לחוק המעצרים, ביהמ"ש יכול לעיין מחדש בתנאי המעצר של משוחרר בערובה, אם חלף זמן ניכר מאז ההחלטה הקודמת, או השתנו הנסיבות או נתגלו עובדות חדשות. בענינו, שינוי הנסיבות עליו מצביע המשיב הנו החלטת כב' השופט חאמד המאפשרת פתיחת חלון יומי. ראשית, המשיב כבר נהנה מהקלה בתנאי מעצרו עקב הודאתו. אך מעבר לכך, החלטה שיפוטית המקבלת בקשה לעיון חוזר לא יכולה להוות בפני עצמה נסיבה חדשה. למעשה, הטענה כלל לא היתה עולה, אילולא בחר המשיב בשיטת "forum shopping" כאשר את בקשתו הקודמת בחר להעלות על אתר במהלך דיון בפני המותב הדיוני ואילו בקשה זו מוגשת בפני.

- אכן קיימת אפשרות כי המותב הדין בתיק העיקרי יקנה סמכות לדון בתנאי המעצר של הנאשם שבפניו לאחר הכרעת הדין (בש"פ 5752/16 וורקו נ' מדינת ישראל (04.08.2016)) וזאת נוכח העובדה כי במקרים מסויימים המותב העיקרי הנו בעל תמונה רחבה יותר ביחס להתקדמות ההליך ומשכו והחלופה הטיפולית המוצעת.
- דא עקא, לא כך נעשה בעניינו. המשיב בחר להגיש את בקשותיו בכל פעם בפני מותב אחר.
11. לא למותר לציין את המובן מאליו- כי מאז ניתנה החלטת המקורית חלפו 3 שבועות בלבד ומאז נתן כב' השופט חאמד את החלטתו חלפו 5 ימים (!) עד להגשת בקשה זו.
- בהחלטת מיום 3.3.25 הוריתי כי שקילת חלון התאוורות תיעשה לאחר 45 ימים. המשיב קיבל חלון זה לאחר שבוע בלבד.
- הטענה כי המשיב עומד בתנאים ולכן ניתן לתת בו אמון הנה טענה משוללת כל יסוד כאשר מאז ההחלטה הקודמת בעניינו חלף פחות משבוע, כך שלמעשה לא היתה כלל הזדמנות לבחון את עמידתו בתנאים אלה.
- כמו כן מקובלת עלי טענת המבקשת, כי אין מקום לאפשר למשיב חלון רחב כמבוקש על מנת לעבוד, וכי יש לבחון את האפשרות להקל בתנאי המעצר באיזוק בצורה הדרגתית, כאשר ככלל, ראוי כי בשלב הראשון יוסר האיזוק ורק לאחר מכן ניתן יהיה לבחון התרת יציאה ממעצר הבית. מה עוד, שחלון רחב שכזה מרוקן מתוכן את מטרתו של האיזוק- ראו האסמכתאות הרבות אליהן הפנה ב"כ המבקשת בתגובתו.
12. עוד יש לציין, כי מלכתחילה סברתי כי אין מקום לאפשר למשיב לשהות במעצר בקרבת מקום העבודה, שכן העבירות בוצעו במסגרת זו ולאור זאת הוריתי כי המשיב ישהה בדירת מגורים מרוחקת משם (עמ' 17 ש' 18).
- בהתאם, גם כעת אני סבורה כי אין מקום לאפשר למשיב לשוב "לזירת הפשע" (הגם שבסניף אחר) זמן קצר כל כך מאז בוצעו העבירות.
- עוד חשוב לציין, כי בדיון בו נשמעו המפקחות הוצהר כי מי שמנהל את העסק הנו בכלל הבן של המשיב (עמ' 18, ש' 6 וכן עמ' 19 ש' 18).
13. הודאתו של המשיב בכתב האישום המתוקן איננה מהווה נסיבה חדשה, נהפוך הוא- כעת המשיב כבר איננו נהנה מחזקת החפות והחולשה המסויימת בראיות עליה עמדתי בהחלטת מיום 27.2.25 כבר איננה קיימת, שכן כתב האישום תוקן בהתאם לחולשה זו ואף מעבר לכך.
14. לאור האמור, לא מצאתי כי התקיימו אף אחד מהתנאים המנויים בסעיף 52(א) לחוק ואני דוחה את הבקשה, אף ללא צורך בקיום דיון.
- ראו בעניין זה: בש"פ 3258/96 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.96) וכן בש"פ 5734/18 עאיד שטארה נגד מדינת ישראל (1.8.18).
- במיוחד מצאתי לנכון להפנות לדברי כב' השופט מינץ בבש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.2018):
- "ובשולי הדברים, באשר לטענות העורר כי בית המשפט לא היה רשאי לדחות את בקשתו לעיון חוזר "בפתקית" ללא קיום דיון. סעיף 52(א) לחוק קובע כי עצור רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצרו "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". אכן, צודק בא-כוח העורר כי סעיף 57 לחוק קובע כי יש לקיים דיון בבקשתו של נאשם לעיון חוזר בנוכחותו. אלא שבעניינו, אף אחד מהתנאים האמורים בסעיף 52(א) לחוק לא התקיים. העורר לא הצביע על קיומן של עובדות חדשות או של שינוי נסיבות. אף ברי כי 20 ימים אינם "זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" המאפשר הגשת בקשה לעיון חוזר. במקרה שכזה, לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לדחות את הבקשה על הסף מבלי לקיים דיון בה (וראו: בש"פ 2586/13 אלרואי נ' מדינת ישראל (24.4.2013)). " (ההדגשה שלי, ע.ה.).
15. לסיכום, הבקשה נדחית.
- המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, כ"ג אדר תשפ"ה, 23 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.